

MODERNÉ
ROMÁNY

Ú L O M K Y

Ž
E Y
N

NIKDY NEBUDEM ŽENA, KTORÁ NIČ NECÍTI...

Knihá silných
ženských príbehov
a inšpirácie...

MODERNÉ
ROMÁNY

ISBN 978- 80 -89808 - 57 - 1

ÚLOMKY ŽENY

moderné romány

Copyright © Katarína Krnáčová 2017

Ak si unavená, zranená
 či zmätená,
polož si ruku na srdce a cít',
 ako bije.
Je to to najcennejšie, čo máš.
Predstav si, čo si zaslúži ono.
 Čo si zaslúži tvoje srdce,
 ktoré bije len pre teba.
Ono nebije pre neho či pre iných.
Ono tlčie o život - o TVOJ život.
Pretože len na ňom záleží.
 Ste len vy dvaja....
 Je s tebou stále.
Prežíva s tebou všetko.
 Pády aj vzostupy.
 Lásku aj bolesť.
Tak ho nesklam a bojuj zaň,
 za seba.

-ÚLOMKY ŽENY-

moderné romány

1.

Žene, ktorá musela byť príliš dlho silná...

Viem, ako sa cítiš.

Respektíve necítiš, lebo niekedy, keď bojuješ prídlho, odmenou nie je happy end, ale prázdnota. Vyčerpanie. Apatia. Možno neviem, čo konkrétne ťa trápí. Či je to zlomené srdce, príliš veľká zodpovednosť, choroba, alebo prosťte život. Možno neviem, čo ti to spôsobuje, ale viem, čo sa v tebe odohráva.

Snažíš sa.

Biješ sa s tým každý jeden deň. Hneď zrána, keď ti zazvoní budík. Vypneš ho a zaboríš si hlavu do vankúša. A máš iba jedno prianie. Nemusieť

znova čelit' realite. Chceš si ukradnúť aspoň pár minút navyše. Pár minút sladkej nevedomosti...

Možno si na všetko sama.

Možno už vieš, že v najt'ažších životných chvíľach sa ti veľa ľudí otáča chrbtom. Zatvárajú oči. Nechcú sa zúčastniť, lebo možno nevedia, čo povedať. Alebo sú jednoducho len príliš zbabelí.

Možno si sama, pretože si ten najsilnejší článok a vieš, že si jednoducho nemôžeš dovoliť zlyhať.

Možno od tvojej sily závisia iní. A ty ideš, kráčaš a snažíš sa na konci všetkého vidieť nejaké svetlo. Usmievaš sa, presviedčaš ostatných, že je všetko v poriadku. Presviedčaš samú seba.

No zrazu príde deň, kedy sa tvoj svet zrúti ako domček z karát. Proste je toho zrazu príliš a ty vyhoríš.

Rezignuješ.

Máš chuť plakať, kričať, vrieskať na celý vesmír. Pýtať sa Boha, prečo sa to všetko deje.

Čo je to za skúška?

Prečo práve ty?

Dokedy ešte?

Prosím, plač.

Vyplač sa. Daj to zo seba von. Viem, že občas už nevládzeš ani to. Len tak sedíš a nevieš, čo si s tým tlakom na hrudi počat'. Nejde to. Je to tam pridlho. Akoby sa to usadilo v tvojej duši a nechcelo to von.

Prosím, dostaň sa k tomu.

Vytrhni to von. Vypust' to. Nech je to strach, bolesť, zlosť, nenávisť, čokoľvek. Nedrž to v sebe. Nedovoľ, aby t'a to zvnútra zožieralo.

Dopraj si ten čas. Osamote. Posad' sa a zhlboka sa nadýchni.

Ver mi. Všetko dokážeš zvládnuť.

Premýšľaj.

Prečo si sa dostala do situácie, v ktorej sa momentálne nachádzaš?

Vieš s tým niečo urobiť?

Zamysli sa.

Drahá moja, na nikom inom nezáleží viac ako na tebe.

Vyčisti si hlavu.

Predstav si to, čo by si chcela. Predstav si to, čo si zaslúžiš.

Polož si ruku na srdce a cíť, ako bije.

Je to to najcennejšie, čo máš.

Predstav si, čo si zaslúži ono. Čo si zaslúži tvoje srdce, ktoré bije len pre teba. Ono nebije pre neho či pre iných, ale ONO tlčie o život - o jedine tvoj život. Pretože len na ňom záleží. Ste len vy dvaja.

Je s tebou stále. Prežíva s tebou všetko. Tvoje pády aj tvoje vzostupy. Lásku aj bolesť. Tak ho nesklam.

Postav sa. Pozri sa do zrkadla a naštví sa. Pozri na svoje unavené oči. Zaslúžia si niečo lepšie. Pretože ony takisto žiaria a plačú len pre teba...

Nie pre ostatných tam vonku... Plačú, lebo cítia tvoju bolesť.

Prosím ťa, uvedom si, že to najcennejšie čo máš, si ty sama. Tvoje srdce, tvoje oči, tvoja duša... Urob ich šťastnými. Urob šťastnou samú seba. A ak to znamená, že zajtra napochoduješ do práce a dáš výpoveď, zbalíš si štyri tričká a nasadneš do prvého lietadla niekam ďaleko, tak to urob!

Žiješ len raz a to nie je fráza...

Naozaj máš len túto jednu jedinú šancu. Žiadna iná už nebude.

Nikdy!

Urob čokoľvek! Nenarodila si sa preto, aby t'a život trápil. Narodila si sa preto, aby si si ho vychutnala. Prežila na plné obrátky!

Už si obetovala dost'.

Teraz si pod' vziať to, čo je tvoje!

Bav sa, ži, oslobod' sa od toho, čo t'a ničí. Rob šialené veci. Úplne, úplne šialené. Také, ktoré by si inokedy neurobila, lebo čo povedia ľudia...?

Lenže na tých sa môžeš akurát tak vykašľať. Budú t'a súdiť, aj keby si bola Matka Tereza. Tak im aspoň daj dôvod. A keď t'a náhodou zoberú do úst, usmej sa. Usmej sa na nich, pretože ak nájdeš to, čo t'a urobí šťastnou, ľudia a ich neprajné reči sa stanú nepodstatnými. A ver mi, súdia hlavne tí, ktorí sa najviac boja prevziať zodpovednosť. Kontrolu nad svojím vlastným životom.

Zapamätaj si, že ak niečo chceš, dostaneš to, ale musíš niečo zmeniť.

Musíš začať myslieť konečne na seba.

Upriam sa na to, že zmeníš svoj život a pod'!

Cez všetky prekážky.

Opakuj si chcem, chcem a chcem a dosiahnem!

Prosím, pod' do toho.

Ži!

Ten pocit sa nedá slovami presne opísať...

Nie je nič krajšie ako držať svoj život vo vlastných a šťastných rukách.

Nedovoľ, aby t'a to, čo t'a trápi, zničilo...

Prosím, urob pre to niečo....

S láskou Ketrin

Ak niekoho stratíš,
ale nájdeš seba,
vyhrala si.

-ÚLOMKY ŽENY-

moderné romány

2.

Niektoré cesty
sa rozídu navždy
a niektoré len preto,
aby sa znovu stretli...

Keď k tebe niekto patrí, bude s tebou, a keď nie,
tak si ho aj tak neudržíš.

Veta, ktorú už počula každá z nás.

Bodaj by to išlo tak ľahko...

Niekedy aj človek, ktorý patrí k nám, musí na chvíľu z nášho života odísť. Niekedy si aj človek, ktorý nám je súdený a pre ktorého by sme spravili všetko, dá proste pauzu. Zastane.

Ostane stáť na mieste, zatiaľ čo my musíme ísť ďalej. Pretože, ako sa hovorí, život je príliš krátky na to, aby sme premrhali čo i len jedinú sekundu.

Možno on musí pochopiť niečo bez nás a my zasa bez neho.

Možno musí dospieť a nájsť v tomto svete svoje miesto.

A možno musíme dospieť my a stať sa tým, kým byť máme.

Moja milá, viem, že to nie je ľahké. Niekedy naozaj ani len netušíš, kto patrí k tebe a kto je len ďalšia lekcia alebo medzizastávka na tvojej púti životom. Niekedy nevieš, či bojovať ďalej alebo spáliť všetky mosty. Neobzerat' sa viac a jednoducho odísť...

Do našich životov vstupujú aj ľudia, ktorí sa budú tváriť, že s nami chcú zostať navždy, a pritom ani len netušia, čo slovo navždy znamená. Budú tu ľudia, ktorí sa len pristavia a potom pôjdu ďalej. Každý jeden z nich si so sebou zoberie aj kúsok z nás. Lebo čas, lásku a energiu, ktorú sme im venovali, nám už nikto nevráti.

Nikdy však nič neľutuj.

Každý jeden človek prišiel a aj odišiel z určitého dôvodu.

Buď vďačná za každého jedného, ktorý zostal. Aj keď to možno nebude jasné hneď. Možno budete musieť prejsť nejaký kus cesty bez seba. Každý sám. Bude sa ti to zdať ako nekonečno. Lenže ak k tebe ten človek naozaj patrí, tak sa znova stretnete. On v skutočnosti nikdy neodíde. Tak naozaj. Nikdy tak celkom nezmlizne. Bude žiť v твоjich myšlienkach, lebo nech sa budeš snažiť akokoľvek, nebudeš môcť naňho zabudnúť. Nedokážeš na neho prestať myslieť. Skutočne silné puto sa jednoducho nedá pretrhnúť...

Možno časom už nebude spomienka na neho prvou myšlienkou ráno a poslednou večer, ale vždy bude pieseň či miesto, ktoré ti pripomenie jeho oči, jeho hlas a to, čo si cítila len vtedy, keď si bola s ním. A bude úplne jedno, či budeš doma, alebo na druhom konci sveta. Vždy tu bude a vždy to bude on. A nech sa budeš snažiť akokoľvek, už nikto tak úplne nenahradí jeho miesto. Možno to ani nebudeš chcieť. Pustiť na prázdne miesto vo svojom srdci, ktoré po

ňom ostalo, niekoho iného. Vždy budeš cítiť, že patrí len jemu...

Keď k tebe niekto naozaj patrí, budeš to cítiť.

A možno budeš jediná, ktorá si to bude myslieť a nikto z tvojich blízkych ťa nebude chápať.

Ale ty ver !

V seba.

Sebe!

Sama jediná prežiješ pocit, ktorý sa nedá opísať.

Pocit, že ten človek je presne to, čo si nehľadála, ale už bez neho nemôžeš žiť.

Pocit, kedy si povieš, že prežiješ všetky búrky, lebo tam niekde hlboko v srdci cítiš, že keď búrka prejde, uvidíš v slnečnom svite jeho. A on tam naozaj bude... lebo k tebe patrí... lebo to tak má byť.

Ak sa ľudia, ktorých miluješ, rozhodnú kráčať inou cestou, nebráň im v tom.

Nechaj ich odísť a nájst' si svoju cestu.

Ty sa neotáčaj, pozeraj vpred a vykroč zas na tú svoju. Možno sa vaše dve cesty stretnú oveľa skôr, akoby si dúfala.

Preto neostaň stáť na jednom mieste.

A možno dokonca natrafíš na novú cestu. Križovátku ciest, pri ktorej pochopíš, prečo si musela tú prvú opustiť...

S láskou Viki